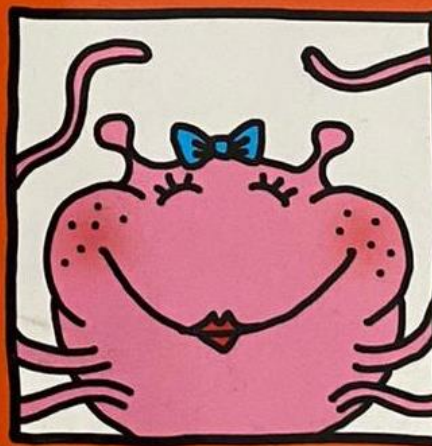
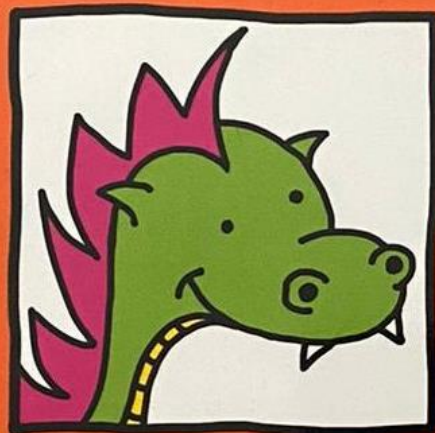

La Golla Màgica

Ser diferent mola!!

Autora: Lúdia Mullor - il·lustracions: Xavi Gayuela

En Bru era un drac petit i bonic que, segons ell, tenia un gran problema: no sabia treure foc per la boca.

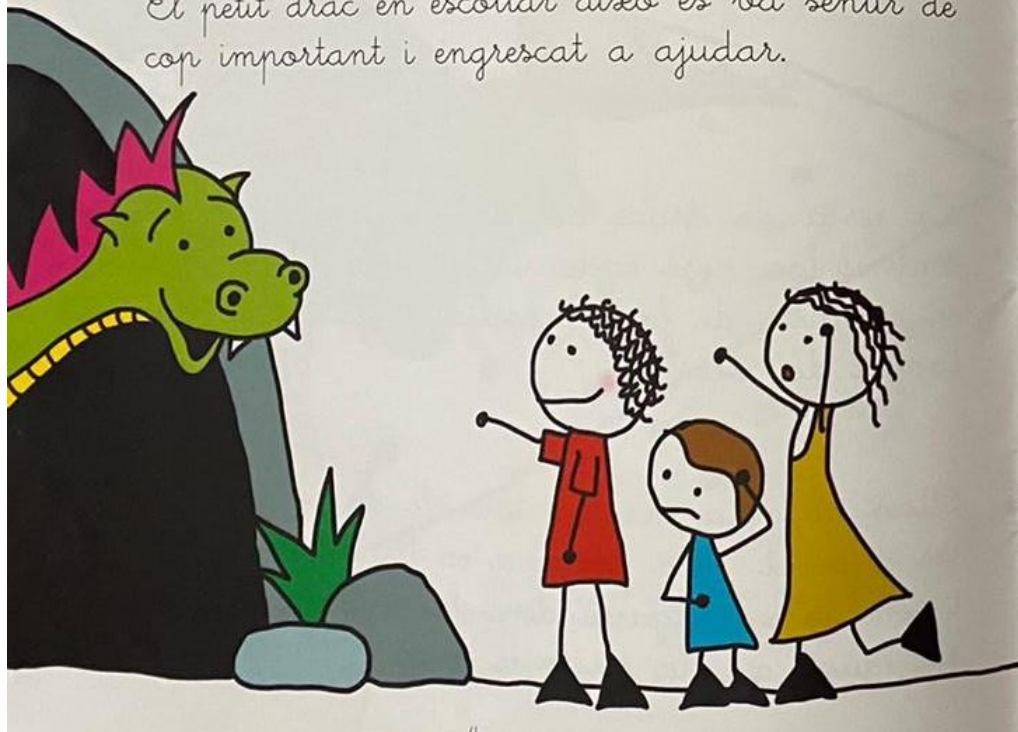

La resta de dracs del turó jugaven a fer formes amb el foc, però cada vegada que ell ho intentava, en comptes de foc...li sortia confeti!!! Un munt de confeti de colors!

Això divertia molt a tots els dracs, però això de ser diferent feia posar a en Bru molt i molt trist, i sempre s'amagava dins la seva cova. Ell volia ser igual que la resta de dracs.

Un bon dia, la gent que l'estimava va decidir anar-lo a buscar a la seva cova. Tenien un gran problema: havien de celebrar la festa d'un nen del poble i necessitaven a en Bru, l'únic drac del món que treia confeti per la boca.

El petit drac en escoltar això es va sentir de cop important i engrescat a ajudar.

Va fabricar un munt de confeti de colors!! i fins i tot, va acompanyar als nens i nenes durant la festa, llençant confeti amb un gran somriure cada vegada que li demanaven.

En Bru va adonar-se que ser diferent no estava pas tan malament, tothom se l'estimava.

Una mica més enllà, en un poble proper, hi vivia la Tina. La Tina era una bruixeta que, segons ella, tenia un gran problema: no sabia fer encanteris.

Els seus amics saben convertir les pedres en piruletes i movien coses amb la vareta màgica, en canvi, quan ella ho intentava, de la seva vareta només en sortien un munt de bombolles de sabó! Bombolles de totes les mides: petites, mitjanes, grans, gegants!!!

Això de ser diferent posava a la Tina molt i molt enfadada. No li agradava gens no poder fer el mateix que la resta de bruixes i bruixots.

Una tarda, des de dalt d'un turó, va veure com un grup de nens i nenes s'acostaven a la plaça on hi havien els seus amics bruixots, però els infants en veure els encanteris van fugir espantats turó amunt.

Allà es van trobar amb la Tina, que de la ràbia que tenia per no poder fer encanteris, anava sacsejant la vareta màgica d'un cantó a un altre: vinga a fer bombolles per tot arreu!

De cop, els nens i nenes es van posar a córrer al seu voltant, rient, saltant i atrapant les bombolles!

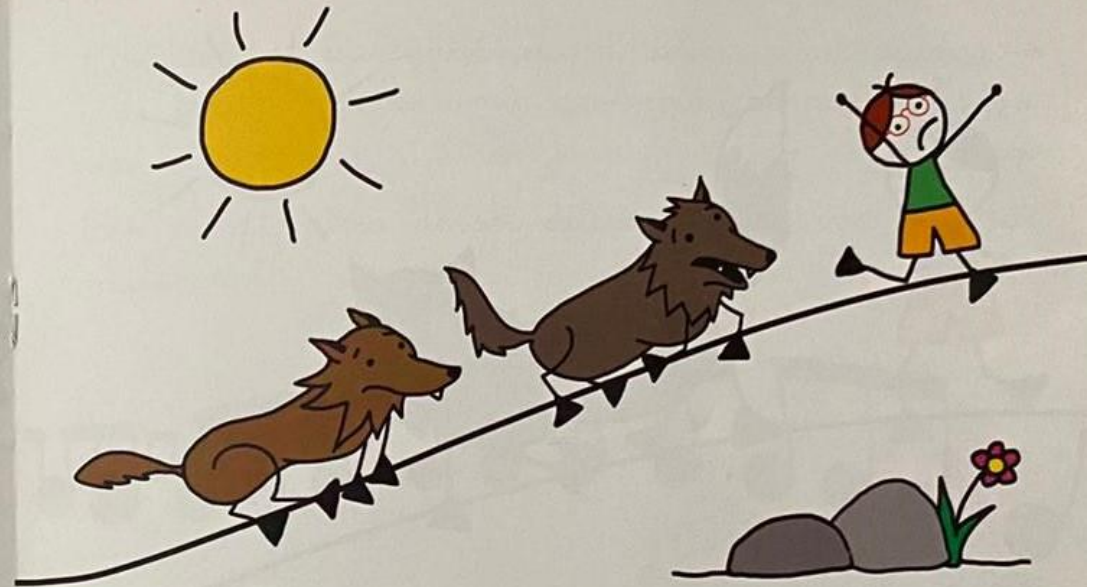
A la Tina se li va passar l'enrabiada en veure que havia fet feliços a aquells nens i va començar a riure, saltar i jugar amb ells.

Ben mirat, ser diferent... no estava pas tan malament. Tots l'estimaven!

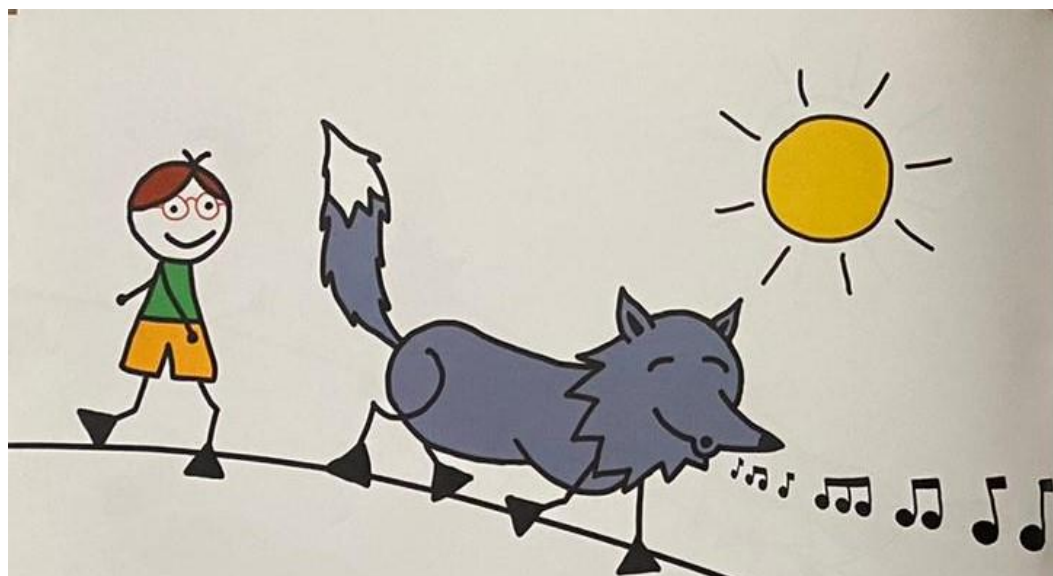
En un bosc proper hi vivia el Guim, un llop preciós. Segons ell, tenia un gran problema: els seus amics llops tot el dia grunyien, cada vegada més fort i amb una veu més potent. Però el Guim no en sabia... cada vegada que intentava grunyar, de la seva gola sortia una preciosa melodia xiulada.

Això de ser diferent li feia molta vergonya al petit llop. Pensava que tothom se'n riuria, i per això mai obria la boca quan estava amb els amics. No deia ni mu.

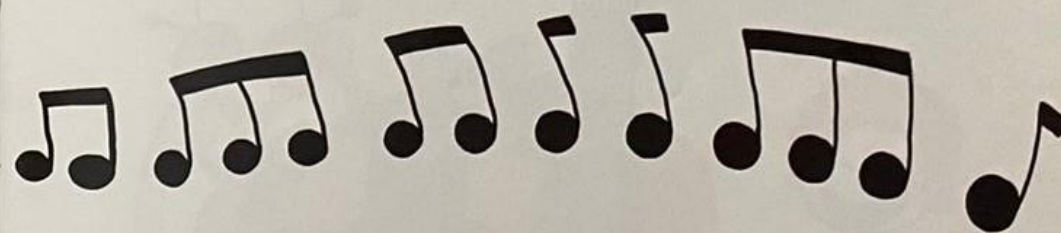
Un dia, en arribar a l'escola, va veure com els seus amics llops xiuxiuejaven, i s'hi va acostar per saber què hi passava. Tenien un problema, havien trobat un nen perdut al bosc i volien ajudar-lo a tornar a casa, però cada vegada que intentaven acostar-s'hi, el nen sortia corrents espantat.

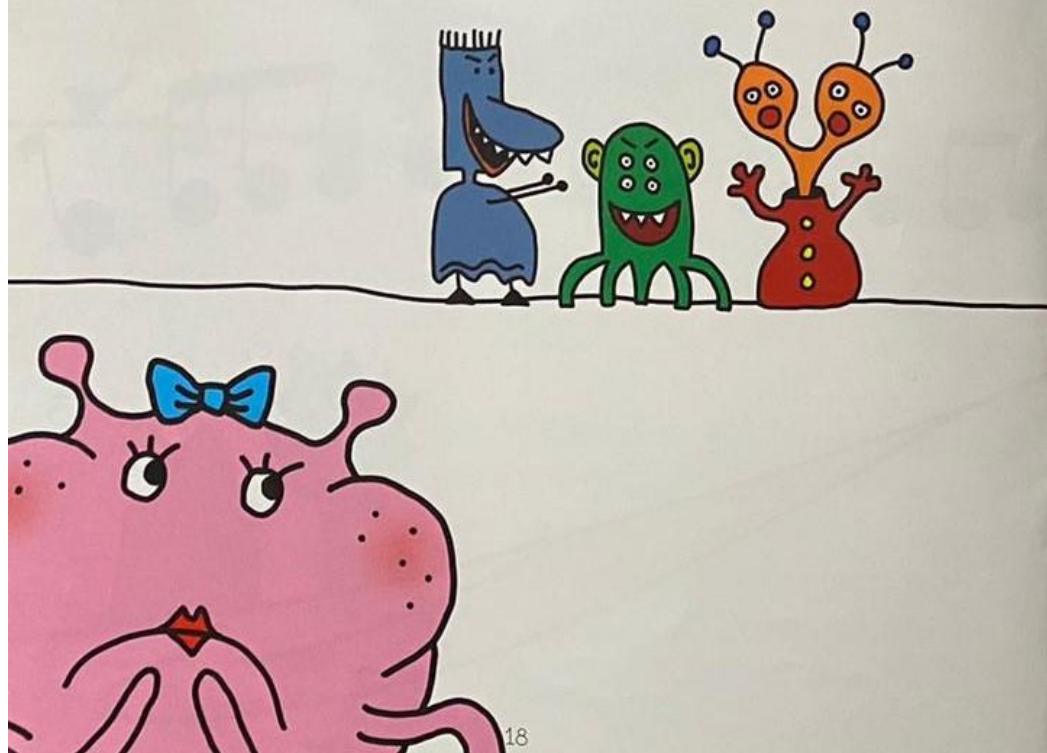
El Quim va pensar que els podia ajudar i així ho va fer. Va veure al nen assegut dalt d'una roca, va obrir la boca i va començar a xiular una dolça melodia que va entusiasmar al nen. El petit llop es va poder acostar al menut i tot xiulant, el va acompanyar de tornada a casa.

El Quim es va sentir feliç d'haver pogut ajudar-lo i de tenir un nou amic amb qui compartir les seves cançons.

Ben mirat, això de ser diferent no estava pas tan malament!

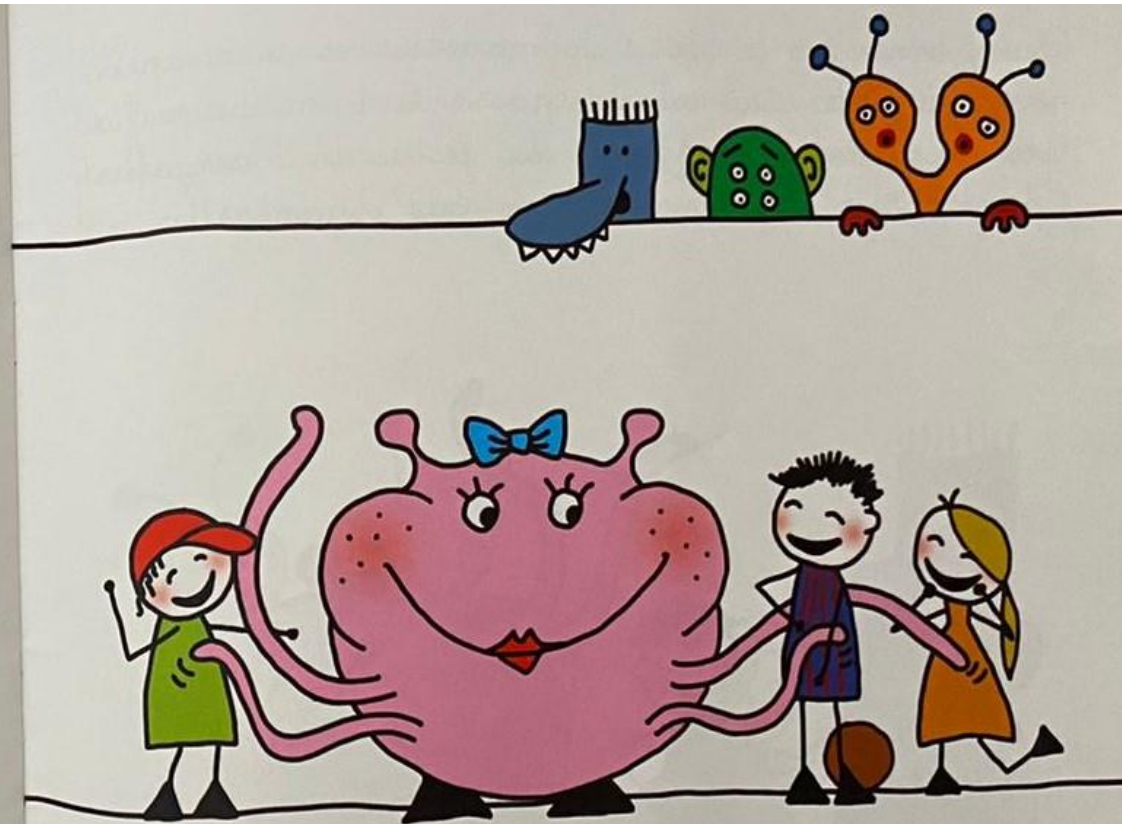
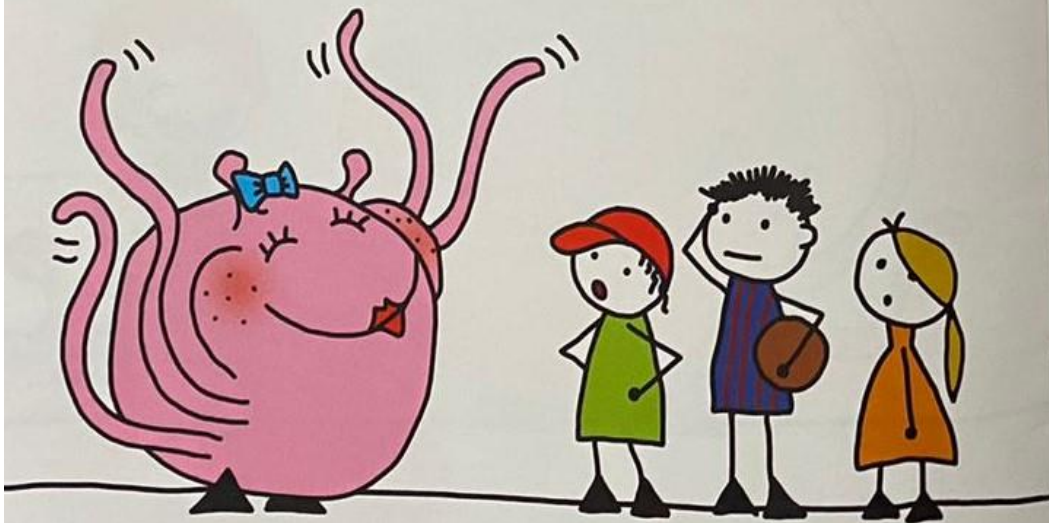
A la ciutat veïna, hi vivia l'Umma, una monstre rodoneta i amb cara dolça, però que, segons ella, tenia un gran problema: ni sabia ni li agradava espantar. Ella no era una monstre normal i tenia por que no l'acceptessin mai a l'escola de monstres.

Cada vegada que veia un nen o una nena, se'ls hi apropava i els feia un munt de pessigolles! S'ho passava tan bé veient-los riure...

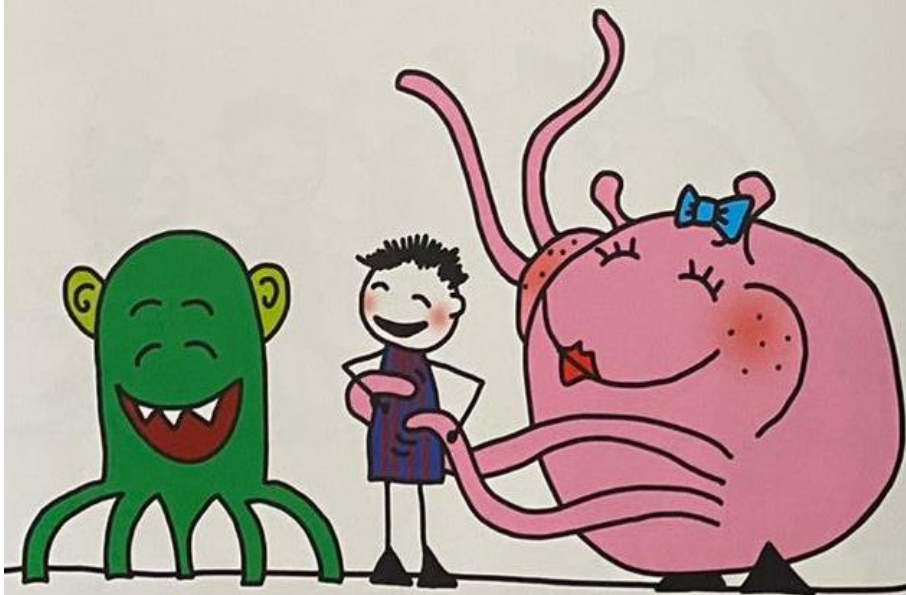

Un dia va decidir espantar a un grupet de nens
que jugaven davant de casa seva, però quan s'hi
va acostar els nens i nenes no van sortir corrents!...
de fet l'Umma tenia una cara ben simpàtica!

Ella de seguida va repartir pessigolles per a tots i
totes!! Que contents estaven els petits!

Reien tant que la resta de monstres es van apro-
par per veure què estava passant, i en veure-ho,
tots van voler unir-se a la festa de Pessigolles!
Caram! Era més divertit això que espantar!!

L'Umma es va quedar ben satisfeta en veure que a
la fi podia integrar-se amb la resta de monstres,
perquè va adonar-se que ser diferent no estava pas
tan malament! Tots podien aprendre dels altres!

Com tots eren veïns, van decidir organitzar una gran festa plegats! En Bru treia confeti de colors, la Tina no parava de fer bombolles amb la seva vareta...

...el Guim xiulava una cançó rara l'altre fent ballar a tots els infants, i l'Umma els hi feia un munt de Pessigolles sense parar!

Que divertit era ser diferent!

Fins aviat amics!!!

Dibuixa el teu personatge preferit i comparteix-lo!

